

Лілія Черевка
здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
зі спеціальності «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Лілія Ребуха
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор,
Західноукраїнський національний університет

ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ЗНАЧИМІСТЬ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Інновації в освіті – це актуальні і системно самоорганізовані інновації, що виникають на основі різноманітних ініціатив і нововведень, які відбуваються в освіті. Основа соціальних інновацій – модернізація та інформатизація освіти. Головною метою модернізації освіти є створення механізму сталого розвитку системи освіти, забезпечення її відповідності викликам ХХІ ст., соціально-економічним потребам розвитку країни, потребам особистості, суспільства і держави [1; 2]. Модернізація освіти – це інноваційний процес перетворення всієї системи освіти, спрямований на максимальне задоволення освітніх потреб здобувачів освіти в найширшому спектрі спеціальностей, рівнів освіти, освітніх установ та інформаційно-освітніх ресурсів. При цьому освіта повинна давати очікуваний ефект, незалежно від місця знаходження як здобувача освіти, так і освітнього ресурсу або послуги, які йому потрібні, здійснюватися з використанням найсучасніших інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ). Результатом модернізації є досягнення нової якості освіти, яка визначається поточними і майбутніми потребами сучасного життя країни.

Освітні технології включають в себе сукупність дій, пов'язаних з будь-якими освітніми процесами (управління системою освіти, розвиток навчального закладу, формування педагогічного колективу та ін.). Структура освітніх технологій включає в себе такі компоненти, як цілепокладання, моніторинг і оцінку, при цьому ІКТ є основою сучасної системи освіти так як створює усі можливості для спілкування між людьми незалежно від відстані і державних кордонів й забезпечує реальний вихід у світовий освітній простір [3].

Таким чином в межах освітньо-інформаційного середовища відбувається формування і розвиток відкритої системи освіти, забезпеченої організаційно-педагогічними та інформаційними технологіями. У цьому середовищі відбувається обмін інформацією з метою забезпечення мобільності, стабільності, ефективності та ін. переваг, що досягаються шляхом створення відкритих систем. Система відкритої освіти являє собою сукупність дидактичних, технічних, інформаційних та організаційних підходів.

Впровадження дистанційного навчання у ЗВО має як переваги перед традиційними формами навчання, так і свої особливості, пред'являючи певні специфічні вимоги як до педагога, так і до здобувача освіти. Сама система дистанційного навчання здійснюється за допомогою інформаційно-освітнього порталу, який забезпечує управління навчальним закладом та містить всю необхідну інформацію про науково-методичні інформаційні ресурси, державні

освітні стандарти та будь-яку іншу інформацію, засновану на сучасних технологіях навчання.

Отже, модернізація національної системи освіти і впровадження ІКТ в освітній процес, особливо за умов впровадження дистанційного навчання, спрямована на інтенсивну самостійну роботу здобувачів освіти, які можуть навчатися в зручному місці, за індивідуальним графіком, маючи набір спеціальних засобів навчання та обумовлену можливість зв'язатися з викладачем по телефону, електронній пошті та ін., а також за допомогою особистого контакту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бужина І. В., Імерідзе М. Б., Кузьменко О. Г. Використання інноваційних технологій у вищій освіті: проблеми та перспективи. *Перспективи та інновації науки*, 2023. №14(32). С. 51–61. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/pis/article/view/6892/6932>
2. Волотовська Т. П., Єпик Л. І., Лемешева Н. В. Роль ІКТ та інновацій у підготовці майбутніх фахівців в системі вищої освіти. *Академічні візії*, 2024. №28) URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/906>
3. Ребуха Л. З. Освітні інноваційні технології: класифікація та змістове наповнення. *Інновації в освіті: перспективи розвитку*: матеріали I Міжнародної наук.-практ. конференції. (Тернопіль, 20 трав. 2021 р.) Тернопіль: ЗУНУ, 2021. С. 48–52.

Максим Шкабара

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
зі спеціальності «Управління закладами освіти»,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Лілія Ребуха
завідувач кафедри освітології і педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор,
Західноукраїнський національний університет*

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ДЛЯ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ

Модернізація освіти на етапі покликана розробити умови і механізми виходу нове якість. Результатом роботи сучасної школи має стати набір ключових, загальнопредметних та предметних компетенцій, які навчаються в інтелектуальній, інформаційній та комунікаційній, цивільно-правовій сферах тощо. Інформатизація освіти є процес забезпечення сфери освіти методологією та практикою розробки та застосування засобів ІКТ, орієнтованих на реалізацію цілей навчання та виховання. Однак є причини, що знижують ефективність застосування засобів ІКТ в освітніх закладах:

- недостатня увага до інформаційного забезпечення;
- невпорядкованість інформаційних потоків;